

Coma-100 tysięcy jednakowych miast – Coma

Przedostała się w parszywy czas
Przez ulice zakażone bezradnością dni
Przez korytarz betonowych spraw
Pewność że my

Mimo wszystkich nieprzespanych nocy
Mimo prawdy porzuconej na rozstajach dróg
Potrafimy w rzeczywisty sposób
Znaleźć się już

W domu będzie ogień a do domu proste drogi
Wiodą słusznie moje stopy nie zabraknie mi sił
Czas poplątał kroki jest łagodny i beztroski
Ma zielone kocie oczy tak samo jak ty

Nauczyłem się umierać w sobie
Nauczyłem się ukrywać cały strach
Nie do wiary że tak bardzo płonę
Nie do wiary że rozumiem każdy znak

Zapomniałem że od kilku lat
Wszyscy giną jakby nigdy ich nie miało być
W stu tysiącach jednakowych miast
Giną jak psy

Dobre niebo kiedy wszyscy śpią
Pochlipuje modlitwami niestrudzonych ust
Tylko błagam nie załamuj rąk
Chroni nas Bóg

Ja mógłbym tyle słów utoczyć krągłych i beztroskich
Ze słonego ciasta zmierzchów jeśli zechcesz je znać
Wzrok przekroczył linię horyzontu aby zginąć
A ty przy mnie śpisz i żyjesz nieodległa w snach

Nauczyłem się umierać w sobie

Nauczyłem się ukrywać cały strach
Nie do wiary że tak bardzo płonę
Nie do wiary że rozumiem każdy znak /x2

To ja, ten sam od tylu lat, sam
Bo ciebie mi brak ciebie mi brak
Bo ciebie mi brak ciebie mi brak
To ja, ten sam od tylu lat, sam, czekam

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych